การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ปิยะ เอียดประพาส[1]

รองศาสตราจารย์ ดร. มูฮัมหมัดอิลยาส หญ้าปรัง[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค ในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง โดยใช้วิจัยการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความซับซ้อนและยืดเยื้อ เนื่องจากเกิดจากพฤติกรรมของเจ้าของที่ดินที่นำขยะมาถมเป็นวัสดุทดแทนเพื่อประหยัดต้นทุน ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวกลายเป็นบ่อขยะซึ่งไม่เป็นทางการที่สร้างผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูงกรุงเทพมหานคร ยังคงเผชิญกับความท้าทายจากบ่อทิ้งขยะของเอกชน เพื่อลดผลกระทบดังกล่าว สำนักงานเขตสะพานสูงจึงนำมาตรการการบริหารจัดการขยะของสำนักงานกรุงเทพมหานครมาปรับใช้ โดยบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนทิ้งขยะในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนบุคคล แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาขยะอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการลดปริมาณขยะตั้งแต่ต้นทางผ่านการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่ประชาชนเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ การทิ้งขยะอย่างถูกวิธี และการบังคับใช้กฎหมาย

Abstract

This research aimed to examine the problems and obstacles in landfill management in the Saphan Sung District, identify solutions for landfill management, and identify best

---

[1]นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

[2] อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (กลุ่มวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

practices for landfill management. Qualitative research was conducted, collecting data from documents and interviewing nine key informants.

The results revealed that the problems and obstacles in waste management in Saphan Sung District, Bangkok, are complex and protracted. This is due to landowners' behavior of using waste as a substitute material to save costs, resulting in the area becoming an informal landfill that impacts the surrounding community. Landfill management in Saphan Sung District, Bangkok, continues to face challenges from private landfills. To mitigate these impacts, the Saphan Sung District Office has implemented waste management measures from the Bangkok Metropolitan Administration, enforcing laws against violators who litter in public and private areas. The best approach for landfill management in Saphan Sung District, Bangkok, focuses on solving the waste problem sustainably, emphasizing waste reduction at the source through fostering public awareness about waste separation, proper waste disposal, and law enforcement.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นที่เขตสะพานสูง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 28.124 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากร 96,708 คน มีลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นชุมชนเมืองที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีความเชื่อมโยงกับเขตพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังเขตชานเมืองได้อย่างสะดวก ส่งผลให้เขตสะพานสูงเป็นชุมชนเมืองที่มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เช่น การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับการขยายตัวของจำนวนประชากรในอนาคต การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งโดยเฉพาะการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีส้มบนแนวถนนรามคำแหงเพื่อรองรับการเดินทางที่เชื่อมโยงระหว่างเขตพื้นที่ใกล้เคียงและพื้นที่ชานเมือง ปัจจัยสำคัญดังกล่าวเหล่านี้ ส่งผลให้เขตสะพานสูงมีแนวโน้มกลายเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรเพิ่มสูงขึ้น (จส100. 2566, ออนไลน์) โดยการขยายตัวของจำนวนประชากรดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการค้า การบริการ และการคมนาคม ส่งผลให้ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของประชากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งอัตราการเติบโต

ของปริมาณขยะดังกล่าวมีแนวโน้มสูงกว่าศักยภาพในการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดภาระต่อระบบการจัดเก็บและกำจัดขยะ รวมถึงก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ สอดคล้องกับ เรื่องราวร้องเรียนจากชาวบ้านภายในซอยราษฎร์พัฒนา 2 เขตสะพานสูง ที่ร้องขอความช่วยเหลือหลังจากต้องทนสูดดมกลิ่นเน่าเหม็นมากกว่า 6 เดือน จากพื้นที่ส่วนบุคคลหลังบ้าน ซึ่งปล่อยเป็นบ่อขยะที่มีรถบรรทุกขนสิ่งปฏิกูลมาเททิ้งทุกวัน ส่งผลกระทบโดยตรงกับสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง (ข่าวออนไลน์ 7 HD. 2568, ออนไลน์) ผลกระทบนี้ไม่เพียงก่อให้ส่งผลกระทบโดยตรงกับสุขอนามัยของประชาชนในเขตสะพานสูง จังหวัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนที่มีสาเหตุมาจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน เช่น การบริโภคสินค้าและบริการ การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว การเติบโตของธุรกิจบริการจัดส่งอาหารและสินค้า (delivery service) ตลอดจนการดำเนินนโยบายส่งเสริมการพัฒนาซึ่งล้วนก่อให้เกิดปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเกิดปัญหาการร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับปัญหาจากขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความไม่สมดุลในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ยังขาดประสิทธิภาพ (นุชประภา โมกข์ศาสตร์. 2565, ออนไลน์)

จากสถิติ ปริมาณขยะมูลฝอยเขตสะพานสูง พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยในเขตสะพานสูง พ.ศ. 2559 จำนวน 44,819.52 ตัน พ.ศ. 2560 จำนวน 46,103.12 ตัน พ.ศ. 2561 จำนวน 46,318.50 ตัน พ.ศ. 2562 จำนวน 45,259.96 ตัน พ.ศ. 2563 จำนวน 44,001.69 ตัน พ.ศ. 2564 จำนวน 43,102.45 ตัน พ.ศ. 2565 จำนวน 46,617.60 ตัน พ.ศ. 2566 จำนวน 42,205.46 ตัน พ.ศ. 2567 จำนวน 48,207.11 ตัน และ พ.ศ. 2568 จำนวน 48,938.78 ตัน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและลักษณะของการบริหารจัดการบ่อขยะในพื้นที่ดังกล่าว ตลอดจนวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะของเขตสะพานสูงในอนาคต อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีความยั่งยืนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค ในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อเสนอแนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร และสภาพปัญหาอุปสรรค รวมถึงแนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ กลุ่มข้าราชการ/เจ้าหน้าที่/พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ จำนวน 3 คน ซึ่งมีบทบาทในการบริหารจัดการปัญหาขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในระดับพื้นที่ กลุ่มประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่บ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ที่รับผลกระทบจากปัญหาบ่อขยะโดยตรง รวมทั้งสิ้นผู้ให้สัมภาษณ์มีจำนวน 9 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา คือ บ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร และใช้ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

2. ทราบถึงการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

3. ทราบถึงข้อจำกัดและอุปสรรคในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

4. ได้แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน 5 ขั้นตอน ดังนี้ (Straub and Attner, 1985 pp. 86-91) (1) การวางแผนงาน (planning) ด้วยการวางแผนการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่แนวทางในการแสวงหาวิธีเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร (2) การจัดการองค์กร (organizing) ด้วยการจัดสรรงานองค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชา (3) การจัดบุคลากรเข้าทำงาน (Staffing) ด้วยการวางแผนทรัพยากรบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น จำนวนอัตรากำลังของแต่ละตำแหน่งงาน การกำหนดคุณสมบัติให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละตำแหน่งงาน เพื่อตอบสนองให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ (4) ผู้นำ (leading) กระบวนการบริหารจัดการองค์กรให้สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้อำนวยการจะต้องร่วมกันพัฒนาทักษะการสื่อสาร การรับรู้ การจูงใจ และการประสานงานอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ (5) การควบคุมงาน (controlling) กระบวนการการกำหนดมาตรฐานความก้าวหน้าการดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงานจะต้องเป็นไปตามแผนงานที่องค์กรกำหนดไว้ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานตามที่องค์กรกำหนดไว้

ดังนั้น ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพควรมีความรู้และความสามารถด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการบริหารที่เป็นระบบ ประกอบด้วย การวางแผนงาน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดบุคลากรเข้าทำงาน (Staffing) ผู้นำ (leading) และการควบคุมงาน (Controlling)

แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) สามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบ คือ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การร่วมในการตัดสินใจ การแบ่งระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนอาจแบ่งได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับ

วัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ โดยมีข้อพึงสังเกตคือ ระดับการให้ข้อมูล ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน ระดับการปรึกษาหารือ ระดับการวางแผนร่วมกัน ระดับการร่วมปฏิบัติ ระดับการควบคุมโดยประชาชน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitive Research) โดยวิธีการสัมภาษณ์เป็นหลัก เพื่อให้มาซึ่งข้อมูลในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของพื้นที่

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก กลุ่มข้าราชการ/เจ้าหน้าที่/พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ จำนวน 3 คน ซึ่งมีบทบาทในการบริหารจัดการปัญหาขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในระดับพื้นที่ กลุ่มประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่บ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ที่รับผลกระทบจากปัญหาบ่อขยะโดยตรง รวมทั้งสิ้นผู้ให้สัมภาษณ์มีจำนวน 9 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล (1) ข้อมูลเอกสาร ได้แก่ รายงานการประชุม ข่าว งานวิจัย บทความวิจัย บทความวิชาการ บทวิเคราะห์ เว็บไซต์ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (2) เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะดำเนินการบันทึกเทปคำให้สัมภาษณ์ และจดบันทึกลักษณะการแสดงออกระหว่างการสัมภาษณ์ของ ผู้ให้ข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตีความ (interpretation) ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้จากข้อมูลที่เป็นรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น และทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสามด้านหรือสามเส้าแล้ว โดยข้อมูลที่ไม่ต้องการจะถูกตัดออกไป จากนั้นต้องสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (inductive) และเขียนเป็นประโยคหรือข้อความตามกรอบแนวคิด/ทฤษฎีเพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการลงพื้นที่ พบว่า

1. สภาพปัญหา อุปสรรค ในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า

ในการสัมภาษณ์ของผู้ไม่ประสงค์ออกนาม ชาวบ้าน ที่ได้รับผลกระทบ (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “... ชาวบ้านในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงต้องประสบกับปัญหาขยะและน้ำเน่าเสียที่ไหลมาจากบ่อทิ้งขยะที่กลิ่นเหม็นที่ค่อนข้างรุนแรง...”

การให้สัมภาษณ์ของสมเดช ทองตำลึง ชาวบ้าน พื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...นอกจาก กลิ่นเหม็นขยะ น้ำเน่าเสีย และฝุ่นละอองเวลารถขยะมาทิ้ง ยังต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าไปตรวจสอบ เนื่องจากบ่อขยะเป็นสถานที่บุคคลไม่สามารถเข้าไปโดยพละการได้...”

การให้สัมภาษณ์ของสมศักดิ์ เทพสุทธิ์ ชาวบ้าน พื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...กลิ่นเหม็นที่รุ่นแรงขึ้นในช่วงเวลาที่มีฝนตกทำให้เกิดน้ำเน่าเสีย อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ส่วนบุคคล เป็นพื้นที่ปิดจึงไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบได้อย่างเต็มที่....”

การให้สัมภาษณ์ของกรณ์พงค์ กำแต่ง ชาวบ้าน พื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...การแก้ไขกลิ่นขยะที่ส่งกลิ่นรบกวน น้ำเน่าเสียและมีฝุ่นละอองที่เกิดจากรถเทขยะเป็นไปได้ยากเพราะเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลไม่สามารถเข้าไปดู เข้าไปกำจัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำได้แค่เข้ามาตรวจสอบ...”

การให้สัมภาษณ์ของเจตน์ ปัญญากร โมระพัฒน์ เจ้าพนักงานเทศกิจปฏิบัติการพื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...อีกทั้ง เจ้าของบ่อขยะที่ขาดความใส่ใจในการแก้ปัญหาและการให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาทำให้การดำเนินการแก้ปัญหาไม่เต็มที่เท่าที่ควร...”

การให้สัมภาษณ์ของผู้ไม่ประสงค์ออกนาม ชาวบ้านซอยราษฎร์พัฒนา 2 พื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...ดังนั้น ปัญหาเศษขยะที่นำเข้ามาถมที่จึงยังคงทำให้ชาวบ้านเดือดร้อนอย่างต่อเนื่องและอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะ เกิดจากการไม่มีผู้รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาโดยตรง เนื่องจาก ผู้อำนวยการเขตจะมีวาระแค่สองปี ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาต้องเริ่มใหม่ในทุก ๆ สองปี...”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาบ่อขยะในเขตสะพานสูงเกิดจากเจ้าของที่ดินประหยัดต้นทุนโดยการนำขยะมาถมที่ ส่งผลให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็น น้ำเน่าเสีย ฝุ่นละอองจากรถเทขยะ และต้องเผชิญกับอุปสรรคสำคัญในการแก้ปัญหา คือ พื้นที่บ่อทิ้งขยะเป็นของเอกชนทำให้หน่วยงานไม่สามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างเต็มที่ การบังคับใช้กฎหมายไม่ต่อเนื่อง ขาดความร่วมมือจากเจ้าของที่ดิน อีกทั้ง ไม่มีผู้รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาบ่อขยะโดยตรงเพราะผู้อำนวยการเขตมีวาระสั้นเพียง 2 ปี ทำให้ขาดความต่อเนื่อง

2. การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า การสัมภาษณ์ของสมเดช ทองตำลึง ชาวบ้านพื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ทำได้ในระดับหนึ่งเพราะพื้นที่บ่อขยะเป็นของเอกชน ดังนั้น ประชาชนต้องเป็นหูเป็นตาช่วยกันสอดส่องไม่ให้เกิดการลักลอบทิ้งขยะในพื้นที่ดังกล่าว...”

การให้สัมภาษณ์ของกรณ์พงค์ กำแต่ง ชาวบ้านพื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...เมื่อหน่วยงานรัฐได้รับข้อร้องเรียนจะเข้ามาสั่งระงับการลักลอบทิ้งขยะและดำเนินการจัดการ ควบคุมการลักลอบทิ้งขยะอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ...” และการให้สัมภาษณ์ของรัชฎา มณีวงศ์ นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ ฝ่ายสิ่งแวดล้อม (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “... โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โยธา เทศกิจและสิ่งแวดล้อม เข้าไปตรวจ สอบและแจ้งให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติถมดิน ซึ่งในกรณีที่ไม่เป็นไปตามกำหนดด้วยข้ออ้างในการลดงบประมาณการถมดินหรือการพัฒนาพื้นที่ซึ่งเขตจะมีการอนุโลมในวัสดุบางอย่างที่ไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือว่าชุมชนบริเวณใกล้เคียง เช่น วัสดุก่อสร้าง แต่ในกรณีที่มีการนำขยะอินทรีย์หรือขยะอันตรายที่ก่อให้เกิดกลิ่น ฝุ่น แมลงพาหะนำโรคต่าง ๆ จะอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเมื่อเกิดการร้องเรียนว่ารับผลกระทบจากการถมดินหน่วยงานสิ่งแวดล้อมจะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการและแจ้งไปยังเจ้าของพื้นที่ เพื่อสอบถามถึงสาเหตุและเจรจาอย่างประนีประนอม พร้อมทั้งช่วยหาแนวทางในการจัดการกับขยะที่มีอยู่ โดยกำหนดขอบเขตระยะเวลาการดำเนินการให้ชัดเจนและไม่อนุญาตให้มีการนำขยะเข้ามาเพิ่มเติม...” การให้สัมภาษณ์ของเจตน์ ปัญญากร

โมระพัฒน์ เจ้าพนักงานเทศกิจปฏิบัติการ พื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...ในส่วนงานเทศกิจจะมีหน้าที่เข้ามาตรวจตราและเฝ้าระวังไม่ให้มีการฝ่าฝืน หรือมีการกระทำดังกล่าวขึ้นอีก เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาหรือเหตุเดือดร้อนแก่ผู้พักอาศัยในบริเวณดังกล่าวซ้ำ นอกจากนี้ ยังมีการเปิดให้แสดงความคิดเห็นร่วมกันถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างชุมชนกับเจ้าของที่ดินนั้น เพื่อหามาตรการในการแก้ไขให้เกิดความถูกต้อง...” และจากข้อมูลสัมภาษณ์ของศักดิ์ดา พงศ์ชกาญจน์ นักจัดการงานโยธาปฏิบัติการ (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “..แต่ในกรณีที่เจ้าของที่ดินที่จะถมพื้นที่เองหรือเจ้าของที่ดินมอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมาทำเรื่องแจ้งถมดิน หากถมที่เกิน 1,600 ตารางเมตรขึ้นไปหรือหนึ่งไร่ ต้องมีการแจ้งก่อนทำการถมดิน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการถมที่เป็นไปโดยไม่เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อื่นภายใต้การพิจารณาจากสำนักงานเขตตามรูปแบบและมาตรการต่าง ๆ และให้เป็นไปตามรูปแบบและมาตรการตามรายละเอียดพระราชบัญญัติการถมดิน แต่ถ้ามีการถมดินด้วยขยะฝ่ายโยธาจะมีการแจ้งด้วยวาจา เพื่อให้หยุดดำเนินการ ตลอดจนมีการคำสั่งระงับการถมดินดังกล่าวจนกว่าจะแก้ไขให้เกิดความถูกต้องเพื่อป้องกันให้ไม่เกิดความเดือดร้อนต่อพื้นที่บริเวณใกล้เคียงที่อาจเกิดขึ้นได้...”

การให้สัมภาษณ์ของสมศักดิ์ เทพสุทธิ์ ชาวบ้านพื้นที่เขตสะพานสูง (สัมภาษณ์ส่วนบุคคล สัมภาษณ์วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568) กล่าวว่า “...ซึ่งปัจจุบัน การบริหารจัดการปัญหาขยะของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เบื้องต้นได้สั่งระงับการถมบ่อขยะในพื้นที่ดังกล่าวแล้วและขอความร่วมมือประชาชนถ้าพบเห็นการกระทำการลักลอบเปิดบ่อขยะเพื่อทิ้งขยะให้แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่ขอให้เจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจสอบอีกครั้ง...”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่า สำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ได้พยายามดำเนินการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมนัดทิ้งขยะ การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะอย่างถูกวิธี และการส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบทันทีเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่ยังประสบปัญหาสำคัญบางประการ คือ พื้นที่บ่อขยะเป็นที่ดินของเอกชน ส่งผลให้การบริหารจัดการระบบการจัดเก็บและควบคุมการทิ้งขยะเป็นไปได้ยากขึ้น อีกทั้งข้อจำกัดตามพระราชบัญญัติการถมดิน ประเภทของวัสดุหรือขยะที่ถูกนำมาทิ้ง รวมถึงระดับ

ความร่วมมือของเจ้าของพื้นที่ล้วนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะของสำนักงานเขตสะพานสูงอย่างมีนัยสำคัญ

3. แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ของสำนักงานเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า 6 วิธีสู่ชุมชนสีเขียว ดังนี้ (กรีนเนอร์แบงค็อก. ม.ป.ป., ออนไลน์)

1. ลดปริมาณขยะโดยเริ่มต้นจากตัวเรา เช่น พกถุงผ้าไปซื้อของ เลือกซื้อสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์น้อย ใช้ภาชนะที่ใช้ซ้ำได้แทนการใช้โฟม งดรับถุงพลาสติก หลีกเลี่ยงการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง

2. การคัดแยกขยะ 4 ประเภท ดังนี้

2.1 ขยะอินทรีย์ ได้แก่ เศษอาหาร ใบไม้ เศษผัก ผลไม้ เปลือกไข่ ซึ่งขยะเหล่านี้สามารถนำไปทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพหรือเลี้ยงไส้เดือนได้

2.2 ขยะรีไซเคิล ได้แก่ กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ กล่องนม กระป๋อง สามารถนำไปรีไซเคิลเพื่อผลิตเป็นสินค้าใหม่

2.3 ขยะทั่วไป ได้แก่ ถุงพลาสติกเปื้อนอาหาร ผ้าอ้อมสำเร็จรูป ซองขนม

2.4 ขยะอันตราย ได้แก่ หลอดไฟ แบตเตอรี่ ยาหมดอายุ กระป๋องสเปรย์

3. นำขยะมาทำปุ๋ยหมักเพื่อเปลี่ยนขยะอินทรีย์ให้เป็นปุ๋ยธรรมชาติเพื่อบำรุงดิน

4. การนำกลับมาใช้ซ้ำ เช่น การซ่อมแซมเสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์หรือของใช้ต่าง ๆ

5. ขยะรีไซเคิล ด้วยการคัดแยกขยะรีไซเคิลเพื่อนำไปขายให้กับร้านรับซื้อของเก่าหรือเข้าร่วมโครงการธนาคารขยะ

6. วิธีการรวบรวม ขนส่ง และการจัดเก็บ เพื่อให้สามารถทิ้งขยะให้ถูกประเภท และเวลาที่กำหนด

การอภิปราย

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะในเขตสะพานสูงเกิดจากเจ้าของที่ดินนำขยะมาถมเพื่อประหยัดต้นทุน ทำให้พื้นที่กลายเป็นบ่อขยะที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ทั้งกลิ่นเหม็น น้ำเน่าเสียช่วงฤดูฝน และฝุ่นจากรถขนขยะ นอกจากนี้ เจ้าของพื้นที่ยังขาดความร่วมมือ ทำให้หน่วยงานรัฐดำเนินการได้เพียงตรวจสอบเบื้องต้น ขณะที่ข้อจำกัดของกฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่เอกชนทำให้ไม่สามารถบังคับใช้มาตรการควบคุมได้อย่างเข้มงวด ส่งผลให้ปัญหายืดเยื้อและไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวรีย์ บุญสา และอติพร

เกิดเรื่อง (2564) กล่าวว่า ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะโดยเฉพาะการคัดแยกขยะต้นทาง รวมทั้งข้อบังคับและกรอบกฎหมายบางประเด็นที่ไม่สามารถบังคับใช้ได้กับที่ดินส่วนบุคคลได้ (สกุณา คงจันทร์ และคณะ, 2564) ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการบริหารจัดการขยะ ควรส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกให้แก่ชุมชน ดังนี้ (1) สร้างแรงจูงใจในชุมชนให้เป็นชุมชนปราศจากปัญหาขยะ (2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนด้านการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน (3) สร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกชุมชนที่เป็นหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง และ (4) ใช้หลักการบริหารจัดการขยะอย่างครบวงจร เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในเขตสะพานสูงยังคงเผชิญความท้าทายจากบ่อขยะเอกชนที่ก่อกลิ่นเหม็น น้ำเสีย และฝุ่นละออง รวมถึงการลักลอบทิ้งขยะในที่ดินส่วนบุคคล ซึ่งสะท้อนข้อจำกัดในการควบคุมพื้นที่เอกชน สำนักงานเขตสะพานสูงจึงได้นำมาตรการการบริหารจัดการขยะของสำนักงานกรุงเทพมหานครมาปรับใช้ ทั้งการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืน การจัดกิจกรรมเก็บขยะชิ้นใหญ่ประจำสัปดาห์และการรณรงค์คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัศฐมลกานต์ และสุเนตร ธนศิลปะพิชิต (2561) กล่าวว่า การบริหารจัดการขยะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐ ประชาชนและเอกชนด้านการคัดแยกขยะจากต้นทาง โดยใช้หลักการ 3Rs คือ (1) ใช้น้อย Reduce (2) ใช้ซ้ำ Reuse และ (3) นำกลับมาใช้ใหม่ Recycle เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะ ลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ ลดมลพิษสิ่งแวดล้อม (ยุวัฒน์ วุฒิเมรี และศุภวรรณ ภิรมย์ทอง, 2558) และบูรณาการการบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอยแบบครบวงจร นอกจากนี้ จะต้องทบทวนการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่ส่วนบุคคลเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้ง ต้องพัฒนาองค์ความรู้การจัดการขยะให้ประชาชนและบูรณาการการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วนเพื่อให้การบริหารจัดการขยะ ในพื้นที่เขตสะพานสูงได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในเขตสะพานสูงมุ่งเน้นการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนผ่านการลดขยะตั้งแต่ต้นทางและการบังคับใช้กฎหมาย ผ่านการประชาสัมพันธ์และการปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักวิธีการคัดแยก การทิ้งขยะอย่างถูกวิธี การให้ความรู้

และการรณรงค์การจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ทุกอาทิตย์ในชุมชน วิธีการดังกล่าวจะช่วยลดปริมาณขยะปลายทาง ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงอาจกล่าวได้ว่าแนวทางการบริหารจัดการขยะในเขตพื้นที่สะพานสูงเป็นรูปแบบโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Straub and Attner. (1985 pp. 86-91) กล่าวว่าแนวทางในการบริหารจัดการที่ดีจะต้องมีการวางแผนงานการปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่วิธีเพื่อการจัดการที่ถูกต้อง (มยุรี อนุมานราชธน, 2556, หน้า 184-185) เพื่อให้สามารถควบคุมและบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ไม่ถูกจำกัดหรือถูกขัดขวางจากปัจจัยแวดล้อมใด ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร (ปิยธิดา ตรีเดช และพีระ ครึกครื้นจิตร, 2552 หน้า 45-48) โดยผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีประสบการณ์สอดคล้องกับลักษณะงาน (อนิวัช แก้วจำนง, 2550 หน้า 14 - 15) และมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้แนวทางการบริหารจัดการสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ และความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และประชาชน ที่เป็นปัจจัยสำคัญอันจะส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการที่ดีในอนาคต

สรุป

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความซับซ้อนและยืดเยื้อ เนื่องจากเกิดจากพฤติกรรมของเจ้าของที่ดินที่นำขยะมาถมเป็นวัสดุทดแทนเพื่อประหยัดต้นทุน ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวกลายเป็นบ่อขยะซึ่งไม่เป็นทางการที่สร้างผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ ทั้งในด้านกลิ่นเหม็นรุนแรง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนซึ่งมีน้ำเน่าเสียไหลปะปนออกสู่บริเวณที่อยู่อาศัย ตลอดจนการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองจากการขนถ่ายขยะที่รบกวนประชาชนอย่างต่อเนื่อง ปัญหาดังกล่าวยิ่งทวีความรุนแรงจากการที่เจ้าของพื้นที่ขาดความร่วมมือในการแก้ไขและไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่หน่วยงานรัฐกำหนด ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐทำได้เพียงตรวจสอบเบื้องต้นเท่านั้น นอกจากนี้ ข้อจำกัดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ส่วนบุคคลยังเป็นอุปสรรคสำคัญ ทำให้ไม่สามารถใช้มาตรการควบคุมหรือบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเข้มงวดและครอบคลุม ส่งผลให้ปัญหาการจัดการบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูงยังคงค้างสะสมและไม่เกิดการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมจนถึงปัจจุบัน

การบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูงกรุงเทพมหานคร ยังคงเผชิญกับความท้าทายจากบ่อทิ้งขยะของเอกชนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดกลิ่นเหม็น น้ำเสีย และฝุ่นละออง ส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง อีกทั้งยังพบปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่ดินส่วนบุคคลจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดในการควบคุมพื้นที่เอกชนและพฤติกรรมการทิ้งขยะที่ไม่ถูกต้องของประชาชน เพื่อลดผลกระทบดังกล่าว สำนักงานเขตสะพานสูงจึงนำมาตรการการบริหารจัดการขยะของสำนักงานกรุงเทพมหานครมาปรับใช้ โดยบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนทิ้งขยะในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนบุคคล พร้อมทั้งจัดกิจกรรมเก็บขยะชิ้นใหญ่เป็นประจำทุกสัปดาห์เพื่อป้องกันการสะสมของขยะ นอกจากนี้ ยังดำเนินการรณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการขยะโดยรวมในพื้นที่เขตสะพานสูง

แนวทางที่ดีในการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูงกรุงเทพมหานคร มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาขยะอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการลดปริมาณขยะตั้งแต่ต้นทางผ่านการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่ประชาชนเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ การทิ้งขยะอย่างถูกวิธี และการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการขยะดังกล่าวข้างต้นต้องอาศัยกระบวนการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และการรณรงค์ในชุมชนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงผลกระทบของการจัดการขยะที่ไม่เหมาะสมและส่งเสริมให้การคัดแยกขยะเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน การดำเนินงานลักษณะนี้ช่วยลดปริมาณขยะปลายทาง ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ถือเป็นแนวทางที่ดีที่จะสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนให้กับระบบการจัดการขยะในพื้นที่เขตสะพานสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ส่งเสริมการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกการคัดแยกขยะให้กลายเป็นพฤติกรรมประจำวันของคนในพื้นที่และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. จัดทำกิจกรรมในชุมชนแบบมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมประกวดชุมชนคัดแยกตัวอย่าง กิจกรรมการนำขยะมาใช้ประโยชน์ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมและปลูกฝังให้รู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่เพื่อช่วยลดพฤติกรรมการทิ้งขยะไม่ถูกที่

3. สนับสนุนการนำขยะที่คัดแยกแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อลดภาระการขนย้ายการกำจัดขยะและลดต้นทุนในการบริหารจัดการขยะ

4. ให้ความรู้ชุมชนเกี่ยวกับการทิ้งขยะที่ถูกวิธี ซึ่งเป็นหนึ่งในขั้นตอนสำคัญของการจัดการขยะอย่างยั่งยืนเพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแบบหรือโมเดลด้านการจัดการขยะของต่างประเทศเพื่อนำมาเปรียบเทียบแล้วสังเคราะห์ให้เข้ากับบริบทของสภาพปัญหาและอุปสรรคการบริหารจัดการขยะของเขตพื้นที่สะพานสูง

2. ควรมีการศึกษากลุ่มนักวิชาการเพิ่มเติมเกี่ยวกับมุมมองการบริหารจัดการขยะเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้านเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการขยะในอนาคต

3. ผลการศึกษาการบริหารจัดการปัญหาบ่อขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นผลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ เฉพาะพื้นที่เขตสะพานสูงเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาพื้นที่อื่น ๆ ด้วยเพื่อนำข้อมูลบริบทในแต่ละพื้นที่มาวิเคราะห์ว่ามีแนวทางการบริหารจัดการอย่างไร และได้ผลที่สอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้หรือไม่

บรรณานุกรม

กรีนเนอร์แบงค์อก. (ม.ป.ป.). วิธีการจัดการขยะสำหรับชุมชน. สืบค้นวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 จาก https://shorturl.asia/i7F56

ข่าวออนไลน์ 7 HD (2568). ยิ่งอยู่ยิ่งเหม็น ! ปล่อยที่ดินเป็นบ่อขยะส่งกลิ่นเหม็นเน่า. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2568. จาก https://news.ch7.com/detail/804886

จส100. (2566). ผว.กทม. ลงพื้นที่เขตสะพานสูง สั่งเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บขยะ แก้ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2568. จาก https://www.js100.com/en/site/news/view/131974

สกุณา คงจันทร์ พระวุฒิชัย มหาสทุโท (เสียงใหญ่) เทิดศักดิ์ ดวงปันสิงห์ แทนรัฐ สุจารี และภักดี โพธิ์สิงห์. (2564). รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน อย่างครบวงจร, วารสารปัญญา ปีที่ 28 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2564)

ยุวัฒน์ วุฒิเมรี และศุภวรรณ ภิรมย์ทอง. (2558). การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2558

ณัศฐมลกานต์ ไชยวิมลสิริ คงฤทธิ์ แข็งแรง และสุเนตร ธนศิลปะพิชิต. (2561). ปัญหา ขยะกับแนวทางบริหารจัดการ, วารสารชัยภูมิปริทรรศน์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2561)

นุชประภา โมกข์ศาสตร์. (2565). ติ้งฟอเวิดเซ็นเตอร์, ปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยและข้อเสนอเชิงนโยบาย. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2568. จาก https://think.moveforwardparty.org/article/environment-and-resources/2922/

ปิยธิดา ตรีเดช, สมชาติ โตรักษา และพีระ ครึกครื้นจิตร. (2552). *หลักการบริหารจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เอส.พี.เอ็น. การพิมพ์ จำกัด

อนิวัช แก้วจำนง. (2550). หลักการจัดการ. สงขลา: ภาควิชาบริหารธุรกิจคณะเศรษฐศาสตร์และ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Straub, Joseph T. and Raymond F. (1985). Attner. Introduction to Business. pp. 86 – 91.2nded. Boston: Kent Publishing.